

Nr. 8 (36)/ AUGUST 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889, ISSN-L 2734 - 6889

Destinul românilor și politica răsăriteană

Viorel PATRICHI

Diagnosticianul clipei politice

Eu: - Cum se mai identifică Mircea Druc naționalistul, dacul liber, primul șef de guvern reformator, anti-comunist și anti-sovietic din Republica Moldova?

Mircea Druc: - Identitatea mea nu depinde de trecutul meu. Acum eu sunt, pentru copii, „Moș Mircea”, „Nenea Mircea, Bunelul”, „Bunicu”. Pentru relații oficiale, este suficient „Domnu Mircea Druc”... Pentru ruși, pentru ucraineni, se folosește patronimicul (prenumele tatălui, lipit de prenumele celui căruia i te adresezi): Mihail Sergheevici, Vladimir Vladimirovici. Mie îmi spuneau Mircea Gheorghevici pentru că pe tata îl chema Gheorghe. Este tradiția lor și te poți adresa astfel chiar și țarului rus ...

Eu: - Așa am strigat eu la Elțin: „Борис Николаевич, будут ли выборы или нет?” (Boris Nikolaevici, vor fi alegeri sau nu?). Era o pădure de „girafe” flocoase cu microfoane acolo, veniseră toate televiziunile lumii...

MD: - Da, pentru noi pare o adresare simplistă. Românii știu să menajeze vanitățile: „Domnu prim-ministru”, „Domnu președinte”... deși respectivii au terminat demult cu viața oficială. Eu nu trăiesc în trecut, nu trăiesc în viitor că nu pot, eu trăiesc în prezent. Și în prezent, eu sunt doar un român pe nume Mircea Druc și atât. Când m-au ales în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri ar RSSM, pentru că eu am fost ales de Sovietul Suprem, nu numit, începuseră unii: „Mircea Gheorghevici” în sus, „Mircea Gheorghevici” în jos... „Să nu v-aud!... Se spune simplu „Domnul președinte”, nu altfel. Tovarăș - nici într-un caz!”. După ce l-au fugărit pe Mircea Druc, au început tot cum știau ei: „Mircea Ivanovici” pentru Snegur, „Andrei Nikolaevici” pentru Sangheli, Piotr Kirilovici pentru Lucinschi, etc.

Eu: - Deci schimbarea de la Chișinău din 1990 a început chiar de la formula de adresare...

MD: - Așa se cuvine, în orice tentativă de schimbare, se începe inclusiv de la ordinea în cuvinte. La catedra militară am fost instruit ca ofițer în propaganda specială sovietică și însușisem deja practica dialogului. De exemplu, când îl chestionezi pe un prizonier de război, lasă-l să vorbească tot ce-i trece lui prin cap, dar totdeauna să nu uiți ce ți-ai propus să afli de la el; e strict necesar să ai un plan de interviu. Obiectivul: să scoți din interviu „ceva”, esențialul... Așa procedează și domnul Viorel Patrichi acum cu mine?...

Eu: - Pentru că sunteți un foarte bun diagnostician al clipei politice, am să vă propun începerea acestui dialog printr-o asociere. În momentul în care România urma să adere la NATO, au apărut tot felul de binevoitori care ne căutau nod în papură și veneau din toate direcțiile posibile. Unii erau chiar din America, dar mai târziu am aflat că serveau interesele Rusiei sau ale Ucrainei. Că nu avem tratate de prietenie cu Rusia, cu Ucraina, că nu am semnat tratate de prietenie cu Ucraina, cu Republica Moldova, dacă recunoaștem Holocaustul... România trebuia să aibă toate patalamalele

la mână că este fată cuminte într-o comunitate structurată așa cum au vrut doi măcelari ai istoriei – Stalin și Hitler. Noi trăim și acum consecințele Pactului Molotov-Ribbentrop, despre care toți politicienii ne asigură că este „nul și neavenit ab initio”. Și atât, mai departe nu trecem. Singura națiune din Europa, sfâșiată de doi nebuni geniali, ambii condamnați de istorie și noi acceptăm statutul. Tratatul de pace de la Paris precizează clar: frontierele cu Uniunea Sovietică sunt în conformitate cu acordul din 28 iunie 1940 dintre Moscova și București, iar un asemenea acord nu există. A existat doar dictatul Kremlinului, un ultimatum. Care acord? Dacă ridică unul problema „acordului” din Tratatul de Pace de la Paris, toți se frig: nu se poate, ce facem acum, atacăm Tratatul de la Paris? De parcă ar fi Sfânta Sfintelor. Acum, Ucraina, tot insistând să intre în NATO, seamănă cumva cu România anilor 1990. A sperat în mod nerealist că va primi o foaie de drum („foaie de parcurs”) din partea Alianței Nord-Atlantice pentru aderarea la NATO. Nu avea cum să se întâmple așa ceva cu un război în propriul teritoriu cu cel mai feroce adversar istoric al Ucrainei. Americanii nu vor accepta niciodată să introducă Ucraina în NATO în asemenea condiții. Pentru că, după semnare, dacă pleacă o rachetă din Rusia spre Ucraina, se pune în mișcare automat Articolul 5 din Statutul Alianței Nord-Atlantice. Toți pentru unul, unul pentru toți! Asta ar însemna război direct între NATO și Rusia. Cum vedeți rezultatele reuniunii NATO de la Vilnius pentru Ucraina și pentru România?

MD: - Văd că ai pică pe Pactul Ribbentrop-Molotov. Dacă erai ungar, tot la Trianon te gândea...

Eu: - Nu, să păstrăm proporțiile și planurile de acțiune reală! Tratatul de la Trianon a fost o lucrare internațională complexă, elaborată cu participarea specialiștilor din toată lumea. Dacă eram ungar cu mintea mea de-acum acasă, aș fi înțeles logica Tratatului de la Trianon pentru autodeterminarea națiunilor din Europa de-atunci, inclusiv pentru Ungaria...

MD: - Românii se plâng de Pactul Ribbentrop-Molotov, ungarilor sunt obsedați de consecințele Tratatului de la Trianon. Ungurii cred că tot răul le vine de la Trianon. Asta-i durerea lor.

Eu: - Durerea lor... Poate să fie o durere absurdă, o durere fantomă. Nu poți să ceri ce nu-ți aparține de drept în detrimentul dreptului altcuiva pentru că asta e durerea ta. Mai întemeiată ar fi obsesia noastră să refacem regatul Daciei de pe timpul lui Burebista, cu tot cu Panonia, decât pretenția ungarilor că Transilvania este a lor. Noi măcar putem veni cu imaginile de pe columna lui Traian cu dacii din Panonia. Ungurii nu au asemenea atuuri istorice în Transilvania. Tocmai de aceea se fac presiuni să nu mai cercetăm istoria dacilor. Teza „Dacă vreți unirea cu Basarabia, pierdeți Transilvania” este de sorginte sovietică și se vehiculează și azi în presa rusă.

MD: - Eu mă consider mulțumit, ca român unionist, de rezultatele summit-ului NATO de la Vilnius. Ar fi cazul ca și ucrainenii să fie mulțumiți, inclusiv Volodimir Zelenski. El voia mai mult, dar nu se putea în condițiile actuale. A jucat foarte bine cartea nemulțumitului, a devenit vehement, iar a doua zi a lăsat-o mai moale. Eu aș fi făcut la fel dacă eram în locul lui. Nu avea rost să ceară intrarea formală în NATO. Ucrainenii au obținut logistică pentru război, antrenament pentru soldați, tancuri și artilerie...

La fel gândește un unionist român lucid. Dar apare câte unul exaltat și declară: „Aducem Basarabia acasă!” Altul zice: „Unirea acum!” Sau „Iohannis este un trădător, nu a zis nimic de unire...” Acum pe mine, ca unionist, nu mă avantajează dacă îmi spui poezii despre Unire. Eu aștept un răspuns: când vom tăia panglica pentru inaugurarea liniei de înaltă tensiune Suceava-Bălți, despre care am vorbit acum trei decenii. Astăzi contează doar cea ce faci pentru unire în fiecare zi. Atât! Asta înseamnă Unirea, intrarea în NATO, nu declarații patetice. Băi, frați români de pretutindeni, dacă Mircea Druc și generalul Ion Costăș, la 1990, ar fi avut un român secretar general adjunct la NATO, dacă aveau o româncă în funcția de procuror general al Europei, dacă aveau români de-ai noștri la Bruxelles, precum actualii comisari și deputați europeni, altfel ne-am fi comportat noi atunci la Chișinău.

Ce aveam în 1990? Demonstrații non stop la București în Piața Universității. Mineriade. Decidea Ion Iliescu, care se ducea zâmbitor să încheie ultimul tratat din istorie cu Uniunea

Sovietică, în timp ce noi la Chișinău făceam tot posibilul să cadă imperiul. Nuanțe: Iliescu a fost adus la putere de către cei care aveau un vis fierbinte: să trăiască din nou bine cu Uniunea Sovietică, căci „Ceașescu ne-a certat cu Moscova”. El nu doreau prăbușirea Imperiului. Cu patru luni înainte de „decesul mătușii” (Uniunii Sovietice), semnează tratatul de prietenie cu URSS. Nimeni, nici bulgarii, nu au făcut așa ceva. A fost un cuțit în spate balticilor, caucazienilor și marea trădare a UNIRII și a Mișcării de eliberare națională a românilor basarabeni și nord-bucovineni. Iliescu l-a consiliat pe Gorbaciov să se sprijine pe Snegur și acesta, cu agrarieni săi, consiliați de Victor Surdu, omul său, l-au debarcat pe Druc, că era unionist. Au vrut să-l lichideze, în iunie 1991, dar consulul general de la Kiev, trimis la Chișinău de prim ministrul Petre Roman, l-a trecut pe Druc peste Prut. În august 91, Imperiul s-a prăbușit. Al doilea mare trădător al UNIRII a fost Constantinescu: semnează în 1997 un Tratat cu Ucraina fără să obțină nimic în schimb, decât un „sacrificiu istoric”. L-a mai decorat cu Steaua României pe Lucinschi, cel mai mare „statalist moldovenesc”, antiromân, adversar feroce al UNIRII...

România nu a avut niciodată atuurile pe care le are acum. De aceea, eu personal sunt mulțumit de ce s-a întâmplat la Vilnius. Este imperios necesar să pornim întotdeauna de la o motivație conștientizată. Cine ești și ce vrei? Eu vorbesc numai din punctul de vedere al unui unionist român. Și tot ce se întâmplă, inclusiv la Vilnius, raportează la un obiectiv strategic: *Reîntregirea Patriei*. În ce măsură un eveniment sau altul contribuie la realizarea acestui unic *Proiect de Țară*...

Propaganda sovietică la Chișinău vehicula obsesiv: românii sunt fasciști, naționaliști, țigani, intoleranți... Acum tezele acestea nu mai au efect. Au fost alegeri prezidențiale și eu, ca cetățean român, am mers la votare. Am avut în final doi candidați: Viorica Dăncilă și Klaus Iohannis. A răbufnit propaganda internă că „alogenii ne conduc țara”. Bun, dacă votam cu Viorica, era mai bine? Avea România mai multe șanse, mai mult prestigiu? Putem răspunde onest la această întrebare simplă? Concret, ce să mai facă Iohannis?...

Dacă americanii nu alegeau un negru, ei nu puteau rezolva o problemă fundamentală: se vorbea despre iminența unui război civil. Toată propaganda sovietică era axată pe „discriminarea negrilor”, invoca sclavagismul, Coliba lui Moș Toma, vorbea despre elicoptere care bombardează cartierele negrilor insurgenți etc. Acum multor americani nu le place Obama? Foarte bine, să nu mai aleagă un afroamerican. Să aleagă un hispanic pentru că de-acolo le vine astăzi pericolul.

Eu: - Doru Bușcu publică în revista „Cașavencii” un articol intitulat „Cel mai prost președinte”. Și el ne asigură că președinții „cei mai proști” au fost Traian Băsescu și Klaus Iohannis. Care este adevărul?

MD: - De două ori l-au suspendat pe Traian Băsescu. Chiar era necesar? Eu, ca simplu român unionist, care nu suferă de complexe de moldovean, oltean, bănețean, ardelean etc, pot spune că Traian Băsescu a fost cel mai bun președinte al României. Nu știu de ce susțin unii că premierul cel mai rău a fost Emil Boc, iar el este acum cel mai bun primar de oraș mare. Un fapt recunoscut... Eu sunt relativ mulțumit de mersul lucrurilor în România. Că s-au unit liberalii cu pesediștii și conduc țara. Și? Era mai bine să ai patru alegeri la rând, ca bulgarii? Ca belgienii sau chiar olandezii? Era prăpăd în Italia cu alegerile. Țara nu poate sta neguvernată...

Prin 1990, le spuneam tuturor: *Nu vorbiți de unire, uniți-vă!* Unirea se construiește, pas cu pas, prin fapte nu prin vorbe. Pentru mine unioniștii sunt cei care fac poduri și drumuri, nu partidele autointitulate unioniste. Cum aduci Basarabia acasă? Vine iarna și nu ai gaze în depozit. Vrei nuntă? Mai întâi, pregătește-te să faci față la ceea ce va urma după. Uneori mă găsește câte unul și mă apucă de un nasture și îl tot rotește, și-l învârtește: „Druc, ai fost prim ministru. De ce nu ai făcut unirea?” „Ca să fiu fericit, îi răspund eu, pentru că acum m-ai fi întrebat: Druc, de ce ai făcut unirea? Nu avem gaz, lumină, salarii”. Multora, pe ambele maluri ale Prutului, nu le place UE, nu le place NATO, nu le place ordinea. Vin din Europa ajutoare. Dacă se poate, să-i lăsăm în pace, să facă aziluri de bătrâni fără control. La Chișinău să facă ce vor ei de 30 de ani, să nu-i verifice nimeni. Să stăm așa, în kibbutzul lui Ilan Șor, să fure el cât poate fiindcă ne dă și nouă!

Ce șanse are România dacă învinge Rusia?

Eu: - Toate țările importante au promis ajutoare pentru Ucraina? Ce șanse are Ucraina împotriva Rusiei?

MD: - O întrebare incorectă. Nu este vorba de șansele Ucrainei. Ce șanse avem noi dacă învinge Rusia?

Eu: - Pentru România, este un dezastru dacă învinge Rusia, iar dacă învinge Ucraina, este o catastrofă. Însă cel mai mare rău ar fi victoria Rusiei contra lumii civilizate.

MD: - Stimate domnule Viorel Patrichi, noi am abordat această temă acum câțiva ani, prin martie 2017. Îți spuneam atunci: când Rusia va pleca de la Nistru, România va ieși față în față cu cel mai aprig adversar, Ucraina. Ungaria va rămâne floare la ureche. Cu Ucraina va fi imposibil orice fel de modificare a frontierelor. Ba mai mult, Ucraina va fi GUAM, incluzând Georgia și R. Moldova. Va fi susținută de SUA și Israel. UE va continua pe calea dezagregării...

Acum, în 2023, scenariile se modifică parțial: dacă învinge Rusia, Ucraina nu va mai exista. Nu va mai supraviețui nici Republica Moldova. Starea României ar putea să fie o nouă *Serbia*, o nouă *Valahia*. Iosif Vissarionovici Stalin i-a spus lui Gheorghe Gheorghiu-Dej că îi restituie Transilvania luată de unguri în 40. Dacă acum învinge Rusia, vine Dughin cu Roșca și bizantiniștii români. Treceam cu toții la mătânie, dar s-a terminat cu unionismul. În atare condiții, România nu va supraviețui. Rusia își va lua revanșa, va crea în Transilvania, ca în Donbass, o nouă republică, înfrățită cu Ungaria. De ce face Viktor Orban un circ unic în Europa? El speră că va învinge Rusia. Scopul Ungariei este ca România să ajungă ca Serbia. Iar Republica Transilvania, dacă nu poate fi dată Ungariei, să devină măcar independentă, ca Republica Moldova. După care, Moldova Mare să fie controlată de Imperiul Rus. Asta e gândirea Budapestei. Toată lumea înțelege acest scenariu vechi, dar e cazul să-l priceapă și românii...

Imperiul Rus al țarilor a fost conceput și făurit de către germani. Încă din anii de studenție la Leningrad mi-am dat seama: dacă ar fi existat Imperiul Țarist, nu s-ar mai fi realizat unirea din 1918. Guvernul refugiat la Iași nu ar fi cerut Basarabia... Imperiul Sovietic era improvizat de către bolșevicii evrei. Atâta timp cât a existat Imperiul sovietic, România era în mare pericol. Dacă nu se prăbușea în 1991, nu vedeam noi republici independente, nici RM cu limba română, nici Europă fără lagărul socialist, fără Pactul de la Varșovia și CAER.

Eu: - După 30 de ani, am avut și noi curajul să recunoaștem că roata există...

MD: - După trei decenii, ne-am ales cu „două state românești”. Unii cetățeni ai Republicii Moldova au tot sperat că Uniunea Sovietică va renaște. În comparație cu națiunile baltice suntem un fenomen diametral opus, bizar, absolut inconsecvenți, în toate, și de aici majoritatea nereușitelor noastre. Dar, când votăm aiurea, regretăm amarnic, însă nu recunoaștem că suntem proști, spunem: „nu avem noroc”... Obosit să tot răspund la întrebarea ce cred eu, „ca un fost prim-ministru la Chișinău și moldovean din stânga Prutului”, despre cel de al doilea stat românesc, devin nesperios. Și zic răzând: în percepția mea, Republica Moldova este un „vițel la poartă nouă”, un indiciu al dificultății de înțelegere. Vițelul, întors de la păscut, nu mai recunoaște *curtea în care să intre*, dacă între timp poarta a fost înlocuită. Sau, mai curând, un „Dănilă Prepeleac”. Păcălitul acela de țaran, devenit până la urmă simbolul ingeniozității.

În conjunctura actuală cred că „două state românești” reprezintă un câștig pentru unioniști, oricât ar părea de puțin și incomod. Eu, pe când făceam doctorantura la Moscova (1967-1970), puneam niște întrebări naive. „Cum vine asta? Uniunea Sovietică este o țară unitară, dar la ONU apar trei state: Uniunea Sovietică, Republica Sovietică Socialistă Ucraineană și Republica Sovietică Socialistă Belorusă.” „Ești verde, tinere, nu înțelegi, îmi zicea conducătorul meu științific. Dacă se discută ceva la ONU, noi avem trei voturi. Când are loc reuniunea Comisiei Dunărene, noi avem două voturi. Și tot așa...” Acum, dacă reușim să ne înțelegem cât de cât la București, la Chișinău cu o echipă euro optimistă, condusă de Sandu, Grosu și Recean, avem peste tot două voturi.

Eu: - Sigur, există și riscul să vină Voronin al II-lea...

MD: - Dacă o să dormim la București, atunci e posibilă recidiva bolșevică... În 1991, România nu era pregătită pentru reunificare. În noiembrie 1992, eu am propus la București introducerea

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST 2023

leului românesc. Deputații de la Chișinău au vrut, șefii de la București nu au avut curajul... Imaginează-ți dacă ar fi circulat leul românesc de-atunci în RM. Anterior cerusem restabilirea cetățeniei române pentru basarabeni, nord-bucovineni și herțeni. Bucureștiul a acceptat. Și aceasta a fost o cărămidă rezistentă în edificiul *Unirea* aflat în construcție...

Astăzi, există diverse probleme, unele false, pe care eu nu mai am timp să le abordez. De exemplu, „abandonarea satelor”. Președinții de colhoz și directorii de sovhoz doreau să le interzicem oamenilor să plece la oraș. Am discutat această falsă problemă într-o ședință a Sovietului Suprem al RSSM. Am întrebat deputații agrarieni dacă Germania are o agricultură performantă. Mi-au răspuns afirmativ. „Dar știți că în agricultură activează doar 3,6% din populația activă a țării? Iar în republica noastră, 47% se ocupă de agricultură. Și atunci, de ce să ținem oamenii cu forța în sate?”

Sunt convins: faptul că acum suntem liberi și putem pleca oriunde și oricând este extrem de benefic. Expertiza, dexteritatea, eficiența și calitatea vieții crește pe măsură ce resursele umane circulă în interior și exterior. Și, încă un lucru la fel de important, putem reveni acasă când dorim NOI, nu curatorii de la KGB.

Prin anii 1990, fratele meu, cineastul Vlad Druc, a primit fonduri de la Ambasada SUA și a făcut, pentru agricultori din Republica Moldova, un film documentar-didactic despre viața satului olandez. Când s-a întors, l-am întrebat ce a văzut în Olanda. „Mircea, eu am filmat activitatea de producție a unei familii de fermieri, care prelucrează un teren cam cât avea colhozul „Drujba” de la noi, format din patru sate: Pociumbăuți, Pociumbeni, Druță și Horodiște. Comentariile despre productivitatea muncii, eficiență și calitatea vieții ar fi de prisos”.

Și în prezent plecarea populației rămâne o temă dezbătută ostentativ, mai ales de jurnaliștii și politicienii basarabeni. În perioada interbelică, România Mare avea 19 milioane de locuitori, împreună cu nordul Bucovinei, Cadrilaterul, cu Herța și cu toată Basarabia. În prezent populația României este cam aceeași, dar fără teritoriile cedate în 1940. În R. Moldova, înregistram la 1990 patru milioane de locuitori cu tot efectivul unităților militare sovietice. Aveam 175 de locuitori pe kilometru pătrat, fiind republica cea mai dens populată din URSS. Fondul de salarii din anii 1980 era infim pe lângă miliardele de euro, trimise acum acasă din Occident.

La Chișinău opoziția putinistă/șorosistă, dispunând de fonduri ilicite, organizează frecvent demonstrații. Și niște patrioți remunerați, reprezentând „norodul moldovenesc trucidat” (ideologemă comunistă) vociferează: „Să vină Maia Sandu aici, chiar amu! Să răspundă dacă poate trăi cu o pensie ca a mea!” De ce ar fi dator un președinte de țară, ales pentru patru ani, să știe că tu ai pensie mică? Poate că nici nu ai lucrat în viața ta. Și nu ai contribuit cu nimic la fondul de pensii. Eu, de exemplu, am o pensie românească mică. Am lucrat două decenii la Moscova și unul la Cernăuți și de-acolo ar fi normal să cer o pensie mai mare. Până la 40 de ani, am stat cu soția și cei doi copii prin cămine muncitorești sovietice. Deci, asta e situația mea de viață, și nu poartă răspundere un președinte sau un prim-ministru de la Chișinău sau București. Fiecare om să fie responsabil pentru ceea ce obține sau pierde pe parcursul vieții sale...

Altă problemă. Prin 2001, niște țigani strigau la poarta consulatului român din Rio de Janeiro să le dau eu bani („Ajută românii, că de aia te-a trimis statul aci!”); cetățenii doreau să se întoarcă acasă. I-am întrebat cum au nimerit în Brazilia. „Păi, venim din Argentina”. „Și acolo cum ați ajuns?” „Păi, am trecut din Chile.”

Alt exemplu: „Avem șase copii, să ne dea statul bani să-i creștem.” „Dar de ce ați făcut tocmai șase, dacă nu sunteți în stare să-i întrețineți? În Finlanda, de exemplu, nici nu ai dreptul să te căsătorești dacă nu prezinți acte că ai o profesie și surse pentru a întreține viitoarea familie

La începutul anilor 1990, basarabeni, nord-bucovinenii mei se frăsuiau: „Ica, te duci în România!... Ce-i cu românii matale, Domnu Druc?” „Ce s-a întâmplat?” „Te invită, te primește în ospete, te servește cu o cafea și atât. La noi, dacă vii la cineva, te pune neapărat la masă, cu vin, cu găluște, cu plăcinte”... Pe când lucram la Universitatea din Moscova am fost invitat de cineva la Tallinn. Amicul meu estonian m-a cazarat la un hotel și m-a invitat apoi la prânz la un restaurant, nu acasă”. La noi, peste tot apar niște pseudoprobleme și nu are rost să fie dezbătute la infinit în mass-media.

Eu: - Toți nordicii și germanicii fac așa...

MD: - Mai persistă un fenomen: vorbim frecvent despre trecut. Însă, excesul de retrospectivă nu are rost dacă nu este relevant pentru rezolvarea problemelor prezentului. Recent, Ioan Aurel Pop, președintele Academiei Române, a acordat un interviu fulminant. Însă, pledoaria sa este similară cu viziunea multor exegeți români despre Imperiul Roman: „A căzut Dacia, dar s-a instalat Pax Romanica cu dreptul roman, a venit Roma civilizatoare, ne-a învățat să ne spălăm...”. În Republica Moldova, descendenții „eliberatorilor” sovietici debitează o teză similară: „Bine că ne-au eliberat rușii! Ne-au făcut republică - «Молдавия, цветущий сад Советского Союза» („Moldova, grădina înfloritoare a Uniunii Sovietice”. Ne-au construit fabrici și uzine, sisteme de irigații,...”. De asemenea, și mulți europeni, urmași ai conchistadorilor barbari, promovează fariseic o viziune imperialistă: „E adevărat, europenii au distrus civilizația amerindiană, dar au creștinat în schimb indigenii...”. De fapt, din lăcomie, ei au distrus masiv *diversitatea umanității*. Indiscutabil, legile dezvoltării regnului uman sunt egale peste tot. Japonia nu a fost cucerită de nimeni și nu a rămas cu nimic în urma Europei.

Eu: - Ștefan cel Mare avea o bunică unguroaică. Ce facem cu el?

MD: - Să abandonăm această abordare ca fiind una neproductivă. Acum, în fosta Basarabie, mulți românofobi poartă niște nume de familie neaoș românești: Fetescu, State, Bolea, Muntean, Bătrâncea, Cimpoș, Morari, Moldovan, Rotari... Totodată Matcovschi, de exemplu, e nume polonez, dar ce patriot român a fost regretatul Dumitru Matcovschi! Sau un nume de familie relativ rar - Cubreacov. Poate fi de proveniență rusă, bulgară etc. Dar Vlad Cubreacov, născut la Crihana Veche Cahul, este un unionist consecvent, unul dintre liderii proeminenți ai luptei pentru renașterea națională a românilor basarabeni. În presa de limbă rusă se scrie despre evreul Eminescu fiindcă inițial a fost Eminovici... Pe mine mă interesează ce faci, nu dacă numele se termină cu „escu” sau cu „anu”. Descendența și ocupația străbunicilor nu sunt criteriile cheie în evaluarea unei persoane. Nu contează numele și prenumele, sau ce gândești, ce spui, ce spun sau cred alții despre tine. Important este *ce faci*, ce valori materiale sau spirituale produci... De aceea, cred că unul din obiectivele majore ale României contemporane ar fi să devină treptat un sistem bio-psiho-economic de asimilare armonioasă și de integrare absolută a tuturor resurselor umane disponibile și posibile.

Eu: - Soloviov l-a întrebat pe Ion Cristoiu de ce îl acuzăm noi pe Stalin că ne-a luat Basarabia, că uite el ne-a dat Transilvania înapoi... Și el nu a avut replică atunci. Ce trebuie să spunem?

MD: - Încă o meteahnă a comuniștilor și pravoslavnicilor români. Unii, văzând că Stalin este anatemizat și ostracizat de către echipa lui Hrușciov din cauza „cultului personalității”, au insinuat: „Lenin, nu Stalin, a fost adevăratul părinte al popoarelor”. Apare și un refugiat din Basarabia cu un articol ca să demonstreze că „Lenin a recunoscut unirea Basarabiei cu România”. Ca să elucidezi problema dreptului popoarelor la autodeterminare, este necesar mai întâi să înțelegi esența politicii naționale leniniste-troțkiste, ceea ce urmăreau de fapt liderii revoluției proletare mondiale... În 1920, Lenin a ordonat să fie dat jos portretul regelui la Iași și să se pună peste tot portretele lui Troțki și Marx...

Iată și un alt adevăr istoric elucidat insuficient și incorect de către unii cercetători de pe ambele maluri ale Prutului. În 1924, la Kremlin au decis să facă și o Republică Autonomă Sovietică Socialistă Moldovenească, cu centrul administrativ la Balta. Motivația? „Ca să fie o punte de expansiune bolșevică spre România”. Este o teză vehiculată și astăzi. Adevărul, însă, denotă controverse și vine din altă sursă. Odată cu avântul mișcării de eliberare națională în coloniile Imperiului țarist, se ridicase tot Caucazul. Acolo existau și minorități etnice, care își declarau precipitat autonomia deși unele, comparativ cu moldovenii/românii dintre Nistru și Bug, erau mai puțin numeroase. De aceea au intervenit în forță Mihail Frunză și Grigore Cotovschi propunând la Biroul Politic de la Moscova să obțină autonomie și moldovenii/românii din teritoriul dintre Nistru și Bug. Dar aveau de înfruntat opoziția vehementă din partea ucrainenilor. În consecință, ei au lansat un argument irefutabil: prin constituirea unui stat moldovenesc în stânga Nistrului va crește influența asupra Basarabiei”. Conducerea de la Harkov, pe atunci capitala Ucrainei

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST 2023

sovietice, insista ca să fie doar o simplă republică autonomă în componența RSSU ca, ulterior, să poată astfel acapara Basarabia integral. Un deziderat conform „testamentului” lăsat de academicianul Mihailo Hrușevski, primul președinte al Ucrainei independente după prăbușirea Imperiului țarist.

Moscova a aprobat proiectul. Stalin era de acord, mai ales că nici nu-i prea agrea pe ucraineni. El a susținut dreptul la identitate națională, inclusiv al moldovenilor/românilor dintre Nistru și Bug. Este un adevăr istoric, dar exegeții în domeniu nu văd conexiunile evenimentelor controversate și interdependența unor fenomene obscure... Frunză și Cotovschi au promovat *declarativ* proiectul autonomiei ca o contribuție la „expansiunea revoluției mondiale proletare”. Astfel, adversitatea naționaliștilor ucraineni a fost temperată relativ datorită intransigenței unor fruntași bolșevici moldoveni/români transnistreni. Aceștia s-au manifestat ca nișe autentici „naționaliști moldoveni” precum academicianul Artiom Lazarev la Chișinău, în perioada postbelică. Apropo, în 1990, mi s-a transmis ceea ce declarase recent academicianul într-un cerc restrâns de confidenți: „L-am susține și noi pe premierul frontist Druc, are școală, dar nu este naționalist moldovean. S-a legat cu românii...”.

Mihail Frunză a fost al doilea președinte al Sovietului Militar Revoluționar după Troțki și ulterior Comisar al Poporului pentru probleme Militare și Navale ale Uniunii Sovietice (ministru al apărării). El era considerat drept un potențial succesor al lui Lenin, datorită vastelor sale cunoștințe, atât în teorie, cât și în transpunerea ideilor în activitatea practică; era apreciată de asemenea și aparenta sa lipsă de ambiție personală care să fie divergentă față de politica Partidului. Mihail Frunză a murit la 31 octombrie 1925 având doar 40 de ani. El suferea de ulcer gastric și medicii îl îndemneau să accepte o intervenție chirurgicală. A preferat însă remediile naturale. După o criză severă de ulcer a fost spitalizat în 1925. Și, la presiunile lui Stalin și Mikoian, a fost operat. Mihail Frunză, comisarul apărării, un potențial candidat la funcția de secretar general al Partidului, a murit la spitalul Kremlinului fiindcă „cineva a provocat o pană de curent în timp ce se afla pe masa de operație”. Circulă și o altă versiune: în timpul operației i s-a administrat o doză de cloroform de șapte ori mai mare decât cantitatea normală ce se folosea pentru anestezie. Se speculează de asemenea că „ar fi fost intoxicat la indicația lui Stalin”, dar nu există probe în acest sens. Kremlinul a constituit RASSM în cadrul RSSU și l-a promovat ca președinte pe Grigore Cotovschi, un basarabean din Hâncești, „erou legendar al războiului civil”. Însă, peste puțin timp, ucrainenii și evreii, conform știrilor neoficiale vehiculate în acea epocă zbuciumată, l-au asasinat.

În perioada 1964-1967, lucram ca dispecer la aeroportul internațional Șeremetievo din Moscova. Noaptea, când se terminau plecările și sosirile, cam pe la ora 12, mă retrăgeam într-o cameră unde era un depozit de cărți în diferite limbi. Venea acolo și un angajat în vârstă. „Eu, Mișa, am grad de colonel, dar după pensionare mai lucrez aici ca водитель трапа”. Conducătorul de scară a aeronavei se lăsa adeseori pradă amintirilor: „Când eram ca tine, Mișa, la 24 de ani, terminasem Facultatea de Drept, cu diplomă roșie. Și am fost repartizat la Kremlin, ca jurist. Pe 2 august 1940, a venit delegația de la Chișinău ca să semneze constituirea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești. Eu am fost juristul care i-a prezentat lui Stalin în prezidium mapa cu documentul pentru semnare. Colegele mele de birou tremurau, se temeau să nu fi greșit noi ceva. Țin minte ca azi. În delegația moldovenească erau numai ucraineni, evrei, bulgari, găgăuzi. După ce au vorbit mai mulți, Stalin se tot uita la harta cu frontierele. „Tovarășii moldoveni sunt de acord cu această împărțire a teritoriului?” Toți au declarat că sunt de acord, nimeni nu se încumeta să aibă opinie separată. „Prost își apără moldovenii propriile interese!”. Evident, Stalin își permitea să zică orice și, contrariat, a semnat odiosul act de constituire a RSSM Deci nu el hotărâse împărțirea diabolică a Basarabiei „eliberate de sub jugul burghezo-moșierilor români” în 1940.

Eu: - Dacă, prin absurd, ați fi fost în acea delegație a moldovenilor?

MD: - Dacă așa s-ar face istoria... Nu putea să fie acolo unul ca mine. Nu l-ar fi selectat nimeni pe un român, fie și comunist, ca să meargă la Kremlin cu atare delegație și cu un obiectiv trasat apriori ...

Câte adevăruri, tot atâtea Matrioște

Eu: - Cum își apără basarabenii astăzi interesele? Dar evreii din spațiul ex-sovietic? Și Prigojin e evreu, și Zelenski..., dar nu vedem aceeași opțiune politică la ei. Nici Israelul nu a optat încă decisiv: cu Ucraina sau cu Federația Rusă. Nici pentru evreii din Rusia nu este evident. De unde va veni ordinul?

MD: - Ca să înțelegi corect atitudinea evreilor din spațiul ex-sovietic față de războiul ruso-ucrainean mata, dar și toți românii care posedă limba rusă, ați face bine să urmăriți pe Internet emisiunile ziariștilor ucraineni și ruși cu doi foști cetățeni sovietici, care astăzi locuiesc în Israel: Grigori Tamar, un fost ofițer al Armatei Israeliene, colaborator al serviciilor secrete ale Statului Israel, istoric, expert militar și Yakov Kedmi, un fost **politician și diplomat israelian**.

Personal, am impresia că o bună parte dintre evreii sovietici susțin Lumea Rusă și politica imperială a Kremlinului. Și, probabil, procedează astfel din cauza tradiției: ei au sperat și au crezut totdeauna că atât Moscova, cât și Kievul, vor ține cont oricând de viziunea evreilor. Așa cum ține cont administrația SUA de aspirațiile Israelului și a evreimii mondiale. După 1917, evreii bolșevici comandau Biroul Politic, întreaga conducere a imperiului de tip nou. L-au adus pe miliardarul Hammer din America și au început industrializarea forțată a Uniunii Sovietice ca să demonstreze lumii o istorie de succes a primului stat socialist din lume...

Sau cum a fost, de exemplu, după 1991 pe timpul lui Boris Elțin. Evreul Boris Berezovski i-a propus un om de încredere, pe care chiar el îl recrutase. Credea că va putea controla evoluția lui Vladimir Putin, un obscur agent KGB, maleabil, fost consilier al lui Anatol Sobceak, primarul orașului Sankt-Petersburg, el însuși căsătorit cu o evreică. Deci Putin era „omul nostru”. Berezovski a negociat imunitatea familiei lui Boris Elțin. Magnatul Vladimir Gusinski și-a dorit televiziunea Ostankino și toată mass-media. Erau consacrați deja 42 de miliardari în Federația Rusia, în frunte cu Abramovici și Hodorkovski, care împărțeau zăcămintele Siberiei. Sigur, putem crede că a fost o simplă coincidență. Miliardarii evrei însă nu și-au dat seama că și reprezentanții altor grupări etnice aspiră să ajungă miliardari. Și că Putin era încorsetat de către veteranii structurilor de forță ale Federației Ruse. Berezovski a fost asasinat, Hodorkovski neutralizat pentru că a avut imprudența să anunțe că intră în politică pentru a candida la președinția Federației Ruse. Iar liderii occidentali au insistat să-l curteze pe Putin în timpul primelor două mandate prezidențiale... De data asta, însă, nu vor mai putea controla simultan și Kievul, și Moscova. O singură opțiune: ori îl aleg pe Zelenski și se mulțumesc doar cu Ucraina, ori merg cu Putin.

Eu: - Aici începe practic teoria conspirației, care se confundă frecvent cu realitatea banală în Rusia. Câte teorii, tot atâtea Matrioște... Conspirologia face parte din creativitatea politică a răsăritului?

MD: - Ți-o vând matale ieftin... Putin, băiat disciplinat, a terminat cu bine două mandate și s-a ținut de cuvânt. Nu s-a atins nimeni de familia lui Elțin. Tot el i-a promovat în funcții pe foștii ofițeri KGB și GRU, ca să-i îmbuneze. Dmitri Medvedev, care a fost pus președinte, se pare că este capul tuturor relelor. Când a văzut că Putin vrea să se retragă și că opoziția devenea periculoasă, structurile de forță i-au propus să facă rocada cu Medvedev. Ca să nu vină iar liberalii la conducerea Federației Ruse l-au eliminat pe Putin. Ludmila Putina a dat un interviu pentru „Deutsche Welle”, unde afirmă deschis: „Soțul meu nu mai este demult printre cei vii”. Ludmila rămăsese singură și s-a recăsătorit. De-atunci există teza și ipoteza că au apărut sosiile. Medvedev a ajuns președinte, sosia a devenit prim ministru și combinația s-a perpetuat. Ca absolvent al Facultății de Psihologie, am învățat multe lucruri, inclusiv că fizionomia omului poate fi modificată în fel și chip, dar alte riduri pe frunte nu apar, nici lobul urechii nu este identic la doi oameni. Cel care nu demult se pupa cu femeile prin Daghestan era adevăratul Putin cum sunt eu Viktor Orban...

Eu: - Când Putin i-a înjurat pe cei din NATO („Dă-i în hreanul meu!”) era botoxat, iar când a anunțat trădarea lui Evghenii Prigojin era un Putin sfrijit... Ceaușescu nu a mai avut nevoie de sosie. Când s-a îmbolnăvit de diabet, devenise o legumă în mâinile Leanei.

MD: - Eu țin minte cum era Putin când l-am cunoscut, în aprilie 1990, la Tallinn. Mi l-a

prezentat Anatoli Sobciak.

Eu: - În ultima vreme, rusofiliile din România și din toată lumea susțin foarte frecvent că războiul s-a banalizat, că Occidentul s-a plictisit, îi dă cu tifla Kievului și „va uita” curând să mai ajute Ucraina. Vom pune apoi de-o pace care să izoleze Ucraina și să rezolve astfel ieșirea onorabilă a lui Putin din război, să poată și el clama că este o victorie. În ce măsură această propagandă are sorți de izbândă?

MD: - Pentru putiniștii români astea-s chestii de pus în pască. Cel care crede este un mărginit. Cel care este agent de influență duce mai departe visul Kremlinului. E veche teza. Occidentul merge pe Lună, pe Marte, nu se prăbușește, cum insinuează propaganda lumii ruse. În țările occidentale, vor veni la conducere oameni mai radicali, nu mai proști, cum susțin politologii ruși. Ei nu-l vor susține pe Putin. Este evident: imperiul țarist avea să dispară, imperiul ideocratic bolșevic avea să dispară! Eu cred că adevărații ceceni îl vor răzbuna pe Dudaev. Când cade Putin, Cecenia devine automat altceva. Se vor ridica Daghestanul, Ingușetia, Kalmâkia, Iakutia... și toate micile națiuni rămase deocamdată în captivitatea imperiului rus. Tatarstanul a declarat recent că iese din componența Federației Ruse.

Eu: - Cât de tulburător va fi pentru ruși când vor afla că adevăratul Putin nu mai există și că cei de azi trebuie să mai omoare o sosie?

MD: - Pe mine nu mă pasionează lucruri de acest gen... Conspirologia e o altă meteahnă a mentalității de București combinată cu referirea excesivă la rolul personalității în istorie.

Eu: - Personalitatea e foarte importantă în viața popoarelor. Dacă era Muravschi în locul dumneavoastră, ce ar fi făcut?

MD: - Nu făcea nimic, nici măcar licee românești... Sigur că este importantă personalitatea, dar să nu exagerăm. Cu mentalitatea lui actuală, poporul rus este predispus să nască orice, inclusiv feluri de demoni. Poate vine în locul lui Putin un Prigojin, cu mult mai periculos. „Nu-i nebun Putin să dea bombe atomice”, se spune frecvent în Occident și în România. Aici ne despărțim: eu cred că este în stare de așa ceva. Există o anumită lege a psihicului. A fost un caz recent: un aviator elvețian s-a sinucis prăbușind avionul cu toți pasagerii. Nu s-a gândit la ceilalți oameni. El avea drama lui personală și atât. Când Putin va înțelege că este în pericol fizic chiar el, ar putea să se sinucidă cu rușii lui cu tot.

Eu: - Care ar fi momentul critic, ce ar impune folosirea armei atomice? Atacarea Crimeii cumva?

MD: - El nu se gândește la Crimeea, la Rusia sau că pierde ceva poporul. El poate să mai bage pe front alte 200.000 de militari, până la ultimul rus. Dacă intră turcii sau americanii în Crimeea, este pericol pentru el? Nu. Putin poate mobiliza toată țara. Pericolul ar fi într-un moment limită, când adversarul va ajunge, de exemplu, în jurul Moscovei. Va proceda la fel ca aviatorul elvețian: dacă eu nu mai sunt, nimic nu mai contează... Iar războiul va dura o sută de ani.

Eu: - Invazia rusă din Ucraina le-a oferit prilejul unor români să constate că nu e bună orientarea politică actuală a României, că de ce trebuie să fim cu „hegemonul”. Asta e tot teză rusească?

MD: - Da, unii dintre conaștrii noștri par tare nemulțumiți. În 1992, țara noastră urma să cadă la cuțit, cum a căzut Iugoslavia. Românii erau considerați niște paria atunci. Acum însă au doi comisari europeni, procurorul UE este din România, alt român a ajuns adjunctul secretarului general NATO. Când a mai avut România un asemenea prestigiu continental? Ce vreți? Vi s-a urât cu binele? Doriți să întoarceți armele, ca la 23 august 1944? Pe mine mă interesează altceva. Vreau ecartament european de cale ferată de la Lvov la Chișinău și până la Odesa. S-a semnat deja contractul? Mie mi-ar plăcea să treacă trenul și prin Cernăuți. Ucrainenii fac rapid podul de la Cosăuți pe Nistru. Dacă ești român și vrei să supraviețuiești ca națiune, cunoașteți exact interesele și apărați-le cu toate mijloacele posibile și disponibile.

Eu: - Am scris recent că mi-aș dori un război de uzură între Rusia și Ucraina, care să ducă la epuizarea acestor state ostile pentru România. Un prieten mi-a spus că nu mai discută cu mine fiindcă înseamnă că vreau să moară copii...

MD: - Bine ți-a făcut! Mata ești 100% gazetar și consideri că e neapărat să declari tot ce-ți trece prin minte. Nu era cazul s-o spui nici torturat de Inchiziție! Voi, ziariștii, sunteți o comoară națională cu toate că adeseori aduceți atâtea daune țării și lumii prin curiozitatea voastră egocentrică... Vreau să spun eu primul. Eu să ridic poalele!... Cum procedai dacă erai ofițer de informații?

Eu: - Dacă eram, făceam altfel... penetram FSB, MOSAD, MI6, CIA... făceam altceva

MD: - Multor români le-o fi trecând prin cap o chestie similară: „Uite, domnule, cade mana din cer, moare capra vecinului!” Și noi cum procedăm? Ne-apucăm de lălăit? Sunt lucruri care nu se spun niciodată. Taci și faci.

Pentru mine imperialiștii ruși reprezintă dușmanii românilor de secole. Iar ucrainenii, subiectiv, sunt și mai răi, că mă bat cu ei din copilărie. Am semne în cap de la încăierările cu puștani hoholi din satul vecin. În mai 2015, am aflat că autoritățile de la Kiev m-au declarat persona non grata. Dar securiștii ucraineni au semnat verdictul în noiembrie 2013 din cauza previziunilor mele sumbre privind implicațiile deciziei Ucrainei de a nu semna acordul de asociere cu UE. Am declarat atunci la DIGI TV, în emisiunea găzduită de Elena Vijulie, „Kilometrul 0”: „Moscova este cointereseată să oprească Kievul din drumul european. Rusia își apără interesele strategice. Fără Ucraina, Rusia nu poate nici măcar teoretic să se mențină în proiectul lui Putin de a resuscita imperiul țarist, de a instaura Uniunea vamală Rusia - Belarus - Ucraina și, bineînțeles, Eurasia. Și într-un caz și în altul, proiectul lui Putin este falimentar. Dacă Kievul semna acordul cu UE, urma destrămarea Rusiei; dar nu a semnat și urmează destrămarea Ucrainei. Eroarea istorică, capitală, strategică, clasică, aparține președintelui Victor Ianukovici. El putea să reziste, să meargă până în pânzele albe, dar și-a făcut harachiri politic. Din egocentrismul lui a făcut-o, fiindcă nu i-a dat nimeni garanție că va mai fi ales la al doilea mandat. Acum nu va putea să-l ajute nici Rusia, nici Europa... Peste o săptămână, peste o lună, să mă invitați din nou în emisiune ca să mă blamați, sau să mă felicitați că am avut dreptate”...

Peste patru luni, previziunile enunțate la DGI 24 s-au adevărat: Ucraina a pierdut Crimeea și o parte din Donbass. Dar eu m-am ales cu statut de *persona non grata* și ucrainenii nu-mi permit să mai revăd Cernăuțiul meu. Cu toate acestea, ca unionist român, sunt atent la circumstanțe, oportunități și nuanțe.

Românii basarabeni și nord bucovineni rămân în mare parte niște naivi. Cele 21 de sate găgăuze neomogene, cu 130.000 de locuitori, fac atâtea probleme Chișinăului și relațiilor cu România! La fel și cele 5 raioane din stânga Nistrului cu circa 300 000 de locuitori. De ce nu folosim și noi mecanismele conspirației și ale diversiunii? De exemplu: facem la Chișinău un partid politic, care lansează o primă diversiune în raionul Ungheni. Prin analogie: în 2014, cele 21 de sate găgăuze au făcut un „referendum” că se unesc cu Rusia. Și raioanele din stânga Nistrului au făcut aceeași diversiune că se unesc cu Rusia. Cum de au reușit? Procedăm și noi ca găgăuzii. Constatăm că raionul Ungheni s-a plictisit de Chișinău și vrea să adere la județul Iași! Pentru că Iașiul ne va livra apă potabilă printr-o conductă pe sub Prut. Vom avea canalizare în toate localitățile, gaze, electricitate, lemne, salarii și pensii ca românii din județul Iași. Asta se cheamă conștiolență...

Eu: - Cei de la Ungheni au votat deja unirea cu România din 2012.

MD: - Primii care au votat unirea au fost cei din satul Parcova raionul Edineț dar nu s-a fructificat situația fiindcă a venit Dodon la putere. Dacă reușim la Ungheni, vor vrea și cei de la Edineț să se unească cu județul Botoșani. Renii vor unire cu Galațiul... Așa se face destabilizarea. Dar asta are efect constructiv pentru procesul ireversibil de reunificare.

Unele declarații actuale pot fi de mare folos peste zece ani sau un secol. Faptul că în 1940 SUA nu au recunoscut încorporarea statelor baltice în Uniunea Sovietică i-a ajutat pe baltici să aibă guverne formale în exil. În 1991, balticii s-au coagulat imediat, dar basarabeni nu au avut

această perspectivă...

Astăzi, important e cine face ceva concret pentru unire, nu cine ne place. De exemplu, nu-ți place Mircea Geoană? Dar domnia sa a strecurat la Vilnius cererea NATO către Rusia: să-și retragă militarii de pe Nistru. Domnii Ciolacu și Ciucă s-au dus mai întâi la Chișinău. Bravo lor! Ei tac și fac! Asta înseamnă patriotismul adevărat, nu bășcălia, criticismul, negativismul, nu exaltarea și exhibiționismul ortodox filorus...

Eu: - Românii nu prea știu ce vor...

MD: - De ce românii se tem, iar mica Letonie nu se teme de Rusia imperială? De ce când la Vilnius, în Lituania, avea loc reuniunea NATO, 14.000 de letoni, bătrâni și tineri, au cântat imnul Ucrainei la Riga, pe o scenă tradițională din mijlocul naturii? Finlanda a intrat în NATO, va intra și Suedia. Deci letonii, estonienii, lituanienii, finlandezii percep corect de ce urmează să dispară Imperiul rus, iar foarte mulți dintre frații mei români nu pricep nimic. Ori sunt agenți de influență, ori sunt spălați pe creier. Tertium non datur! Vezi televiziunile din Chișinău cum întrebă și ce crede norodul: „Era bine cu rușii... Iaca, Ilan Șor o furat, da ni dă și nouă!”

În orice situație de viață, principalul e să știi ce vrei. De aceea am zis că mi-a plăcut Zelenski la Vilnius. În general, el se comportă după modelul „David și Goliat”. Calitatea de om politic și specificul său național îi sunt de ajutor. Mata, ca român unionist, cu cine ești acum? Cu Orientul sau cu Occidentul?

Au existat unele momente istorice când Ungaria a decis strategic corect, iar România a decis strategic incorect. Ungurii, de exemplu, la momentul oportun, au renunțat la religia lor păgână ca să treacă la catolicism. A fost cea mai fructuoasă decizie a lor. Au simțit cu cine merită să meargă pentru a-și atinge obiectivele majore.

Spre nenorocirea noastră, când a căzut Imperiul Roman de Răsărit (Bizantin), bulgării și grecii s-au refugiat masiv la nord de Dunăre. L-au tămâiat pe Alexandru cel Bun ca să treacă la limba slavonă în biserică și administrație. A închinat mare parte din pământuri la Muntele Atos pentru 300 de ani. Ce-a vrut domnitorul atunci? Imperiul Bizantin nu mai exista. Ce urmăreau boierii? Să fi rămas principatele române cu Occidentul, cu Roma. Au venit apoi peste români vecinii de la răsărit și au bătut în cuie slavonismul de factură moscălească. Domnitorul Alexandru cel Bun nu a știut să alegă, dar regele Ștefan al Ungariei a știut și țara sa a devenit imperiu austro-ungar. Dimitrie Cantemir s-a aliat cu Petru I! Decizie strategică eronată. Nu a ținut cont de testamentul lui Ștefan cel Mare.

Când România a decis corect, Ungaria a clacat. În 1956, Gheorghe Gheorghiu-Dej nu a admis rebeliune în țară, ca în Ungaria. Decizie strategică utilă. L-am cunoscut la Aeroportul internațional Șeremetievo pe colonelul KGB care l-a arestat pe Imre Nagy și l-a predat românilor. Peste un an, Dej a scos armata sovietică din România... Mai târziu, liderul comunist român Ceaușescu, fiind apreciat în Occident, a fost plimbat prin Londra cu caleașca, însoțit de regina Elisabeta a II-a. Apoi a vizitat Coreea de Nord. Decizie catastrofală!

Ce s-ar fi întâmplat dacă în 1985 Ceaușescu proceda ca Ianoș Kadar? Să fi fost el un susținător pentru Perestroika lui Gorbaciov! Se deschidea Prutul, făceam imediat poduri de flori! Eram împreună, solidari. Am pierdut cinci ani. La Chișinău, eu aveam elaborate niște planuri vizând industria de mobilă și exportul românesc în URSS. Era fantastic ceea ce am fi putut câștiga noi, românii de pe ambele maluri ale Prutului. Dar Ceaușescu demola cartiere bucureștene pentru Casa Poporului și mai dorea să restituie cu orice preț toate datoriile externe. Și acum știm cu toții la ce s-a ajuns în final.

Eu: - În noiembrie 1989, a anunțat public că va face o bancă cu arabii „ca să dăm și noi valută cu dobândă”...

MD: - Ce realizăm noi, românii captivi, în anii aceia, ca luptători pentru Reîntregirea Patriei?

Eu: - Care lideri politici v-au plăcut în acești 33 de ani?

MD: - Mă limitez la președinți. La București mi-a plăcut cel mai mult Traian Băsescu pentru

eficiența actului politic. Îmi place Klaus Iohannis pentru că vorbește puțin și la obiect. Nu vreau politicieni logoreici, cu retorică negativistă. Vreau acțiuni chibzuite. Nota bene: eu nu l-am înjurat niciodată pe Nicolae Ceaușescu. Aveam multe motive. De exemplu, în anii când eram cetățean sovietic, conducătorul Statului Român mi-a oferit un argument solid, categoric, ca să declar: „sunt profund onorat că aparțin națiunii române”. Lucram la Moscova, în august 1968, când Țara mea nu a participat la sugrumarea Primăverii de la Praga; am avut de pățimit pentru această declarație. La solicitarea unor ziariști/analști sovietici, am tradus unele texte din presa română vizând convorbirile Brejnev - Ceaușescu, în Crimeea. Comportamentul său la înalta Poartă imperială sovietică mă face să-l respect ca și pe martirul Ion Antonescu. La Chișinău mi-au plăcut președinții Mihai Ghimpu și Nicolae Timofte. În prezent, sunt de acord cu Maia Sandu, deoarece nu dăunează cu nimic cauzei noastre - Reîntregirea Patriei.

Putin - un mare strateg?

Eu: - Klaus Iohannis era bun de vândut în afară... Unii susțin că cel mai mare strateg al Rusiei a fost Stalin. Nu pentru crimele din gulag, dar el a impus plantarea brâului de stejari din Marea Câmpie Rusă pentru a stăvili Crivățul, tot el a decis că este necesară cucerirea rutelor de transport naval din Oceanul Înghețat de Nord. În ce măsură Putin mai poate fi considerat un strateg după ce și-a pus în cap toată lumea puternică? Mai ales că el își propusese inițial să atragă tehnologiile din Occident, așa cum a făcut Petru cel Mare, care a pus Rusia pe șine cu nemții și cu italienii. Victor Suvorov (Vladimir Rezun) scrie că Stalin a înțeles că toți generalii lui erau niște mameluci și i-a omorât pe toți. Apoi a ieșit învingător în războiul cu Germania.

MD: - Nu sunt de acord cu asemenea teorie deoarece Stalin, indus în eroare de serviciile de spionaj ale Germaniei, i-a decapitat pe cei mai buni generali. El era prizonierul mentalității războiului civil. L-a pus în fruntea armatei pe cavaleristul Semion Budionii. Și a venit tânărul Mihail Tuhacevski și i-a spus că va fi un război cu tancuri. Noii generali avansați de Stalin erau incompetenți că s-au trezit cu Moscova înconjurată în septembrie 1941. Fără americani și fără evrei, Stalin pierdea războiul.

Revoluția din 1917, prăbușirea imperiului țarist, războiul civil și construirea socialismului victorios din URSS reprezintă viziunea, concepția, opera evreiască a lui Troțki. A venit apoi la putere georgianul Djugașvili (Stalin) cu viziunea sa caucaziană. Prima etapă a imperiului ideocratic bolșevic a fost un model evreiesc, impus de Troțki, Lenin, Buharin, Kamenev, urmată de etapa caucaziană a lui Stalin, Beria, Ordjonikidze, Mikoian care declarativ admiteau conducerea colectivă... Acum îl comparați pe Vladimir Putin cu Iosif Stalin?

Eu: - Când am văzut că vrea să construiască un oraș al tehnologiilor de vârf lângă Moscova, eu așa am crezut: Putin vrea să modernizeze Rusia cu ajutorul Occidentului, ca Petru cel Mare. Și bine ar fi făcut. După atacarea Georgiei, a abandonat ideea și a început înarmarea.

MD: - Multă lume credea la fel. Federația Rusă a scăpat de presingul celor 42 de miliardari și dispunea de resurse pe care nu le au alte țări. Și eu, la fel de naiv, m-am gândit că petrodolarii se vor transforma în programe de dezvoltare socială. Familia rusă va fi sprijinită pentru creșterea natalității și longevității. Și toți cetățenii din republicile ex-sovietice vor sta la coadă pentru a primi viza Rusiei. El însă nu a modernizat nici măcar armata. Altul era sportul național din Rusia: delapidările. Și au început să facă palate somptuoase și să care din Rusia miliarde de dolari și diverse valori, inclusiv aur și diamante.

Eu: - Deci nu este o legendă ca în cazul lui Ceaușescu: miliarde furate, baia de aur, cada de aur, WC-ul de aur?...

MD: - Pare-se că nu e legendă. O cunoștință din Spania mi-a arătat o vilă la ieșirea din Marbella, spre Gibraltar zicând că este a primarului Moscovei Iurii Lujkov. Tot acolo, spun localnicii, există și un palat a lui Putin, care a costat 27 milioane de lire sterline. În Rusia se vorbește de celebrul palat din Caucaz, pe țărmul Mării Negre. Și, până la urmă, FR a ajuns o țară pauperizată, sub pretextul că au cheltuit resursele financiare pentru modernizarea armatei.

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

Eu: - *Această schimbare radicală nu cumva coincide cu dispariția adevăratului Putin? Atunci a dispărut și Ludmila, tot din acea perioadă datează și interviul din Deutsche Welle...*

MD: - Este plauzibilă fantasmagoria. Susții că te-ai înarmat și acum te fascinează dronele Bayraktar din Turcia sau Shahed din Iran? Să demonstrezi de ce este capabilă Rusia în Karabahul de Munte și drept urmare bieții armeni să-și mute cimitirele?

Eu: - *Tot în al doilea mandat, Putin a cerut o revenire a Rusiei asupra căilor navigabile de nord, drumul cel mai scurt și mai ieftin între Asia și Europa. Chinezii se insinuasera deja aici și Putin a cerut să fie refăcute anumite baze militare din Oceanul Arctic.*

MD: - La Kremlin nu se mai gândește nimeni la rutele comerciale de nord, mai ales după rebeliunea lui Prigojin. Ești la Moscova, vin niște drone asupra Kremlinului. Cui îi mai arde de Oceanul Arctic? Putin nu știe ce să facă în Crimeea.

Eu: - *Așa cum merge războiul acum, Putin vi se pare un strateg militar?*

MD: - Putin n-a fost, nu este și nu va fi un strateg militar. Iurii Șveț, colegul lui de la Școala superioară KGB, spune că la Facultate Putin era considerat „un chiștoc”. „El niciodată nu a lucrat în serviciile secrete”. După ce a absolvit „Institutul Andropov” (Academia Serviciilor de Informații - n.n.) din Moscova, l-au trimis în organele teritoriale - Direcția KGB din Leningrad (orașul Sankt Petersburg - n.n.) și regiunea Leningrad. Fostul agent lămurește că „era extrem de complicat să ajungi în Institutul KGB Andropov”. Însă, odată ce ajungeai acolo, exista probabilitatea de 99,9% ca să fii numit în serviciile speciale de informare. Însă nu și în cazul lui Putin. „Știți ce multe spune porecla despre un om? În Institutul KGB pe cursantul Putin colegii îl numeau Chiștoc, apoi Molia Albă, iar acum - Botox”, explică Iurii Șveț. „Am discutat cu oameni care l-au cunoscut foarte bine pe Putin cu mult înainte de a deveni președinte. Fiecare dintre ei au remarcat faptul că, pe lângă capacitățile intelectuale mediocre, el se remarcă printr-un pronunțat complex de inferioritate din cauza staturii joase. Un asemenea om nu putea fi trimis în serviciu în străinătate. Nu știu ce a obținut în sport, dar în KGB nu i-a reușit nimic”, afirmă fostul rezident sovietic în SUA.

Eu l-am cunoscut când era consilierul lui Anatolii Sobceak, primar la Sankt Petersburg. După moartea suspectă a binefăcătorul său, Putin a rămas șomer și l-a salvat Berezovski. Prigojin, poreclit „bucătarul lui Putin”, este omul care l-a căpătuit. Drept recompensă, când a devenit președinte, Prigojin i-a cerut permisiunea să constituie o armată particulară de mercenari. Zice lumea că Prigojin este dotat cu un intelect mai puternic, decât al lui Putin.

Eu: - *Dacă Prigojin e așa deștept și puternic, de ce s-a oprit la mijlocul drumului?*

MD: - Una din multele versiuni în circulație: Prigojin voia să pună mâna pe putere ca să le demonstreze generalilor ruși depășiți de evenimente, cum se poate distruge Ucraina. El a vrut să ajungă la un arsenal secret din Briansk, în drum spre Moscova. Acolo este depozitat armament nuclear minuscul: bombe, grenade, gloanțe nucleare. Au înconjurat arsenalul. Erau de pază niște militari alcoolizați, care nu aveau voie să plece nicăieri. Acolo mor, au și un cimitir propriu. Prigojin a cerut cifrul arsenalului. O singură persoană știa cifrul care între timp murise. Cifrul era scris pe interiorul capacului de la sicriu, dar nimeni nu știa unde este mormântul lui. Trebuiau dezgropați toți morții din cimitir ca să verifice. „Nu putem să tragem cu rachete în ușă depozitului subteran că se poate declanșa explozia nucleară”. Și atunci, Prigojin a renunțat și s-a întors...

În jurul lui Putin, se află 3-4 grupări mafiote, care nu acceptă cedarea puterii către Prigojin. Nu este relevant cum e Putin, că e strateg sau nu, că e cinstit sau bandit. Are importanță cine merită să învingă și ce folos ar avea din aceasta România. Problema se pune astfel: în 1917, a căzut imperiul țarist, în 1991 a dispărut imperiul ideocratic bolșevic, iar acum urmează să dispară imperiul rus. Eroarea lui Putin este că el vrea să refacă cu orice preț imperiul țarist...

Eu: - *În această colcăială de trădări și hoții, ce anume dă forță agresivă imperiului rus?*

MD: - În plan istoric, germanii fărâmițați au întârziat la împărțirea lumii. Marile popoare europene își făcuseră imperii: spaniolii, englezii, francezii, portughezii, olandezii, până și belgienii... Germanii au rămas fără nimic și atunci au migrat către Rusia. Și au pus mâna pe ea. De-

atunci, ei au avut o singură obsesie - „mentalitate germană și carne de tun rusească”. Și i-au învățat pe ruși să facă câte 25 de ani de armată. „Cum de mor în bătălii turcii, austriei așa de puțini, iar rușii de trei ori mai mulți!”, întrebau experții militari și oamenii obișnuiți din diverse țării. „Ничего, русские бабы еще нарожают...” („Nu-i bai, muierile ruse vor mai naște...”). În Uniunea Sovietică în 1940 a fost instaurat налог на бездетность (un impozit pentru lipsa de copii). Majoritatea bărbaților de la 25 la 50 de ani și a femeilor de la 20 la 45 de ani dacă nu aveau copii plăteau impozitul respectiv - 6% din venit. Persoanele incapabile de a procrea din considerente medicale erau scutite. Drept urmare persoanele celibatate se declarau infertile făcând rost de documente medicale false. Și astfel se sustrăgeau de la plata impozitului. După colapsul Uniunii sovietice impozitul a fost anulat. În 2006, Ministerul sănătății al Federației Ruse a propus un proiect de lege vizând restabilirea impozitului dar nu a fost aprobat. În prezent guvernul rus, sub pretextul protejării „valorilor tradiționale”, combinat cu un impuls din partea Bisericii Ortodoxe Ruse, caută să limiteze în farmacii distribuția medicamentelor care induc avortul și ar interzice tuturor unităților medicale private să administreze procedura de avort.

Eu: - Dar asta nu e o mentalitate de tip asiatic?

MD: - Nu importă că e mentalitate asiatică, europeană, americană. Să lucrăm și noi ca japonezii sau chinezii... Asta înseamnă mentalitate asiatică. Pe ruși țării i-au deprins să aștepte chemarea la oaste ca să mai cucerească ceva. Să ajungă până la Paris, până la Kamceatka, în Asia Centrală, în Alaska sau la Oceanul Indian. Când au venit bolșevicii la putere sovieticii erau mobilizați la revoluție mondială: „Proletari din toate țările, uniți-vă!” Rușii nu mai apucau să lucreze pământul din satele lor. Când locuiam la Moscova, le ziceam adeseori: dacă aș fi rus, pentru nimic în lume nu m-aș da dus din Rusia, e atâta frumusețe la voi! Ce ar putea să facă în jurul Moscovei cu tehnologiile de azi! Ce ferme s-ar putea face în diverse regiuni! Se vorbea altădată de untul de Vologda și de brânzeturile de Kostroma. Germanii i-au transformat pe ruși în niște mutanți: poporul rus nu știe să lucreze disciplinat, nu știe ce să facă. El rămâne a fi ghidat în continuare și dus undeva... Iar acum Kremlinul l-a băgat în război ca să refacă imperiul țarist.

Eu: - În loc să stimuleze creativitatea poporului rus, Putin preferă să-i ducă pe tineri pe front.

MD: - Ana Maria Cezara, fiica mea mai mare, era elevă în clasa a zecea la Cernăuți și diriginta le-a cerut să scrie ce vor să ajungă în viață și de ce. Băieții au scris că vor să ajungă ofițeri în trupele sovietice dislocate în RDG, Cehoslovacia... Iar toate colegiile ucrainence și rusoaice că vor să se mărite cu militari. Altceva nu doreau. Acum, rușii au ajuns în fața libertății, dar nu știu ce să facă cu ea. Au rămas cu aceleași clișee militariste: vor să elibereze Pridnestrovia (Transnistria), Ucraina... S-a codificat în subconștientul lor un precept fals și vechi de sute de ani: „misiunea rușilor de eliberatori ai popoarelor oprimate”. Când Putin a devenit președinte, rușii s-au bucurat.

Eu: - I-ați cunoscut foarte bine - de la naștere la moarte. Individual luați, ei chiar cred în parascovenia asta?

MD: - Individual și în grup, în orașe și sate, ei chiar cred în unicitatea Rusiei. Asta li se băgă în creier de mici. „Noi, rușii, am eliberat popoarele asuprite și am condus. Nu i-a așteptat populația pravoslavnică pe ruși în țările balcanice? Nu i-am eliberat noi pe români, pe bulgari, pe greci... de sub jugul turcesc? Când să mai învățăm să zidim, să mulgem vacile, să facem electronică?”. S-au întors zeci de mii de ofițeri ruși din RDG, Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria. Au construit puzderie de cabane luxoase în mijlocul pădurilor. Veneau pe șantiere meșteri basarabeni, nord-bucovineni, armeni, georgieni, tadjici, uzbeki și au construit vile pentru ruși. Pe parcurs, ziaristii ruși își băteau joc de Igor Dodon, care aștepta ore întregi în anticameră ca să-l primească Putin. „Ce-are președintele moldovean de se uită așa lung pe la colțuri?”. „Păi, se uită și el să vadă pe unde ar mai putea pune moldovenii ceva gresie...”. Ulterior, majoritatea lucrătorilor, cetățeni ai Republicii Moldova, au plecat în Europa deoarece nu se mai câștigă bine în Federația Rusă.

Eu: - Un asemenea popor condus așa poate să înfrunte la nesfârșit cele mai moderne state ale

lunii?

MD: - Eu vă pun o întrebare concretă. Dacă nu are suficiente resurse umane, cu ce să lupte poporul rus? Cel puțin 250.000 de bărbați au murit sau au fost schilodiți în acest război. Deci, în Rusia, tot atâtea femei au rămas fără soți. Imediat după terminarea războiului sovieto-german, Kremlinul a adunat de prin toate fundăturile imperiului circa patru sute de mii de femei rămase vădane, nemăritate și le-a trimis în Basarabia, Nordul Bucovinei, ținutul Herța, Pridnestrovia. Eu am numit asta în scrierile mele „o invazie matrimonială a imperiului sovietic”. Unde să migreze rusoaicele acum? În diverse țări, pe toate continentele? Cum să mai facă copii? Pe eventualele certificatele de naștere ale copiilor va scrie - mama rusoaică, tata - tătar, mama rusoaică, tata - cecen, mama rusoaică tata turc, mama rusoaică tata spaniol, etc. Iar acei copii nu vor mai fi ruși și nu vor lupta pentru Pax Russica și Lumea Rusă.

Eu: - Strategul Putin își distruge propriul popor?

MD: - Inevitabil, prin definite, Imperiul rus (Federația Rusă) se va destrăma. Rusia va reveni în frontierele ei, ca pe timpul lui Ștefan cel Mare. Oricum, Rusia rămânând doar cu teritoriul din partea europeană a imperiului va fi cea mai mare țară din Europa. Ea ar avea un drept legitim la următoarele regiuni (области): Московская, Ленинградская, Тамбовская, Тульская, Тверская, Архангельская, Вологодская, Новгородская, Псковская, Белгородская, Брянская, Ивановская, Калужская, Костромская, Курская, Липецкая, Орловская, Рязанская, Смоленская, Владимирская, Воронежская, Ярославская, Ростовская, Волгоградская, Кировская, Нижегородская, Пензенская, Саратовская, Ульяновская.

De menționat că Sankt-Petersburg nu prea vrea cu Moscova. Și pentru multă lume *Novorusia* nu e la Marea Neagră, ci mai curând la Marea Baltică și Marea Albă., cât mai aproape de nordicii occidentali. Uneori îi întreb pe ruși, frații noștri într-o ortodoxie: „De ce nu vreți să fiți cea mai mare țară din Europa? Să renunțați la Imperiu, să deveniți mai puternici decât Anglia, Germania sau Franța? Atunci est-europenii ar sta la coadă pe la ambasadere voastre ca să obțină viză pentru Rusia? Mai adaug câte o întrebare simplă pentru fanii lui Putin: „Știți, recent la Vilnius au venit și chinezii și japonezii. Chiar credeți că toate aceste state civilizate pot să tolereze ambițiile Rusiei, care nu este în stare să cucerească mica localitate Bahmut după 6 luni de lupte crâncene cu ucrainenii?”. Ce să le ofere Rusia în prezent?

Eu: - Noi știm că agresivitatea rusă se va exercita cel puțin la fel ca în al Doilea Război Mondial dacă va fi sprijinită. Eu mă tem de lașitatea occidentalilor care și-au mai trădat și altădată aliații în războaie în fața Rusiei sau a Turciei. Se va găsi vreun președinte la Casa Albă, care va cere să salvăm Rusia. America a invadat Irakul și a plecat cu coada între picioare de-acolo, lăsându-i pe kurzi de izbeliște după toate promisiunile făcute. Dacă a cucerit Kabulul și a plecat umilită din Afganistan, lăsând o populație chinuită în labele talibanilor, ce să mai credem? Eu am sperat că America îi va pedepsi măcar pe cei care le-au băgat pe femei în saci și care au distrus marile monumente ale lui Buda din Afganistan. Nu i-a ajutat pe localnici să facă o industrie proprie și apoi puteau pleca. America nu a ținut seama nici de propriile interese după aceste aventuri. Petrolul irakian este comercializat de China și de Israel, iar pământurile rare din Afganistan, atât de necesare pentru industriile de vârf americane, nu au mai prezentat interes. Dacă tot te-ai dus până acolo, stârpește măcar rețeaua de heroină. Probabil va intra tot China și acolo. De lașitatea și de incoerența Occidentului mă tem, nu de inteligența și de forța lui Putin.

MD: - Ai perfectă dreptate, aici Occidentul este vulnerabil. Da, ne-am putea aștepta la trădare din partea Americii, dar țări cum este Marea Britanie, Finlanda, țările baltice, Suedia, nu vor da înapoi. Eu îl admir pe generalul ucrainean Valeriy Zaluzhnyi la fel ca și pe generalul cecen Djohar Dudaev. Esențial este faptul că națiunile lor au demonstrat lumii că se poate rezista și învinge. De aceea, provizoriu, i-am iertat pe ucrainenii că m-au declarat persona non grata și nu pot să mai văd Cernăuțiul meu drag.

Eu: - Cine i-ar mai opri pe ruși să plece iar hai-hui prin Europa, dacă Occidentul chiar abandonează Ucraina? Au lansat chiar informația că europenii nu au muniție pentru armamentul

trimis în Ucraina și că trebuie să facă fabrici noi de muniție.

MD: - Asta e propaganda rusească, nu va fi așa ceva. Cine crede că Occidentul a investit atât de mult în apărarea Ucrainei și deodată abandonează? Sigur, e posibil ca America s-o cotească, să vină unul ca Trump și să spună „America pentru americani!”, dar America nu este tot Occidentul. Și nici Orientul nu e în totalitate de partea Rusiei lui Putin. Să pornim de la motivația oamenilor ca să înțelegem de ce vehiculează ei o teză sau alta. Abandonarea Ucrainei de către Occident este teza Kremlinului. E grav că este perpetuată și de unii români. Rusia pornește de la premisa că, bombardând zi și noapte Ucraina, ucrainenii se vor descuraja, că America duce tratative secrete cu Moscova pentru ieșirea din război, deși e fals. Viktor Orban chiar a crezut că va învinge Rusia și că el va lua Transcarpatia. Sau Kremlinul va decide formarea Republicii Transilvania.

16

Eu: - E posibil ca Germania să se trezească și să prindă gustul mai vechi al Răsăritului?

MD: - Germanii au fost damnați din cauza războiului contra Uniunii Sovietice. Au rămas complexați în fața marilor puteri și încă nu-și pot reveni. Am cunoscut un diplomat german în Brazilia, cu numele de familie Messerschmidt. „Ce nume frumos aveți!”, i-am spus cu gândul la avioanele germane de luptă, iar el s-a speriat. Nu se poate să nu se ridice Germania la nivelul progresului tehnic actual.

„Sunt cel mai fericit român: unirea s-a făcut!”

Eu: - În ce măsură Chișinăul se va folosi de solicitarea NATO de la Vilnius pentru ca Rusia să-și retragă trupele de pe Nistru?

MD: - În politică rar când se realizează ceva rapid și magistral. Important este că s-a obținut acea declarație. Ministrul Energiei de la Chișinău a anunțat că România va asigura gazele pentru R. Moldova. Raioanele din stânga Nistrului nu va mai primi gaze din Rusia după ce Ucraina va închide conducta. Moldova Gaz e transferată la Transgaz România, deși e proprietatea Gazprom Rusia. Și atunci Transnistria se va preda.

E posibilă și altă mutare. R. Moldova a adoptat o lege anti-separatistă. Krasnoselski, „prezidentul” Republicii Moldovenești Nistrene, nu mai vine la Chișinău de frică să nu fie arestat. Separatistul „moldovean” s-a născut și a fost crescut pe Amur, în ținutul Habarovsk. Soția lui are cetățenie română fiindcă femeia este din Tighina și bunicii ei erau cetățeni români.

Un alt caz: etnicul găgăuz Mihail Serkeli speră ca toată legislația elaborată la Comrat în limba rusă, va apărea încurând doar în română și în turcă. Domnul Serkeli solicită ca România să finalizeze construirea noului bloc al liceului Mihai Eminescu din Comrat fiindcă, de la 60 de elevi, câți erau inițial, s-a ajuns la 800. Nu mai încap. Tot el crede că România ar putea construi o grădiniță modernă la Comrat pentru o mie de locuri și cu 10 autobuze școlare să aducă acolo copiii din satele adiacente. După grădiniță vor învăța cu toții la Liceul Mihai Eminescu... Tânărul jurnalist vorbește perfect rusa, româna și turca și zilnic prezintă la micul său post TV niște analize socio-politice excepționale...

Bucureștiul este un centru politic inteligent, echitabil. Cu certitudine, România poate să asimileze toate energiile umane, indiferent de orientarea politică și etnia cetățenilor R. Moldova.

Eu: - Deci ați rămas la fel de unionist ca în 1990?

MD: - Să vă spun un mare secret: Unirea s-a făcut deja! Basarabia devine treptat forța motrice a românismului. Este mai geto-daciană decât toate provinciile istorice românești. În plan retrospectiv, au debutat cronicarii moldoveni, care au deșteptat conștiința unității de destin, apoi a intrat în scenă Transilvania prin Școala Ardeleană. La războiul de independență, au mers la sacrificiu „curcanii” moldoveni și valahii. Generația de aur a realizat unirea de la 1918. Dar acum a venit rândul Basarabiei să fie în fruntea românilor. Și va fi! Basarabienii sunt dinamici și nu se tem de ruși.

Bucurați-vă că avem două state românești. La Chișinău au găsit un specialist din România ca să conducă serviciul de protecție cibernetică. A primit cetățenie moldovenească și „descendenții eliberatorilor”, rușii de profesie, își smulg părul din cap: „ce caută rumânoïdul aici?”. Așa se

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

lucrează. România s-a unit cu Republica Moldova. Problema noastră acum este să ne ocupăm constructiv de sudul Basarabiei și de nordul Bucovinei.

În ce-i privește pe frații noștri bucovineni, eu îi rog să termine cu văicăreala. Răul vine și de la noi. Mai vorbim și astăzi de moldoveni și de români în Ucraina. Încă de prin anii 1980 le ziceam: Cernăuțiul să se alinieze la Ujgorod. Ce obțineau ungurii din Transcarpatia și ce obțineam noi? Chișinăul asigura manuale în limba maternă pentru toate școlile moldovenești, până la Nipru. Din toate republicile sovietice aducea copii moldoveni/români în taberele de vară ale RSSM. Când am ajuns premier, în mai 1990, am trimis imediat manuale școlare în grafie latină, fonduri și o mașină pentru Societatea Mihai Eminescu de la Cernăuți. Când la București se striga „la al 14-le congres, Ceaușescu reales!”, noi la Chișinău ne ocupam de „expansiunea etnică” în Uniunea Sovietică. Aveam deschise școli *moldovenești* pe Tisa, la Bug, la Nipru, peste tot unde erau localități populate de români/moldoveni.

Eu: - Ce efecte poate să aibă alipirea Republicii Moldova la proiectul de aderare la UE la pachet cu Ucraina și Georgia? Având rezerve față de intențiile străinilor, eu aș prefera să ne ținem de proiectul de țară, lansat de Traian Băsescu: unirea imediată pentru aderarea directă la UE.

MD: - În prezent, conform sondajelor față de care eu am mari rezerve, circa 40% dintre cetățenii Republicii Moldova vor unirea cu România. Pe timpul președintelui Traian Băsescu erau 30% dar majoritatea unioniștilor trăiește în afara spațiului românesc. Acum este imperios necesar ca Bucureștiul și Chișinăul să acționeze sincron, foarte atent, prompt și circumspect. Știm, americanii și evreii nu au agreat niciodată unirea românilor. Mă tem că vor reanima, în scopul lor, proiectul GUAM și ne trezim că Basarabia este băgată într-o tripletă separată: Ucraina, Republica Moldova, Georgia. Însă România ar face bine să se preocupe serios și de județele Harghita, Covasna și Mureș.

Eu: - Spuneți altădată că globalismul nu este sfârșitul lumii, că românii trebuie să-și joace șansele, să valorifice oportunitățile care se deschid, în ciuda războiului și a crizelor de tot felul. Ce ar trebui să facem ca să ieșim la liman?

MD: - Să nu mai comitem ororile din azilurile de bătrâni și din căminele pentru copii orfani. Să protejăm proprietatea cetățenilor anihilând corupția la orice nivel. Să realizăm adevărata reformă administrativă a țării. Să reducem numărul de județe și să mai constituim la macro nivel 5 domenii: domeniul Carpați, domeniul Tisa, domeniul Dunăre, domeniul Nistru și domeniul Marea Getică.

Să reducem birocrăția aparatului de stat. Ce ne facem dacă ne unim încurând în plan administrativ? Mai aducem la București încă 101 deputați de la Chișinău, în bună parte corupți? Avem deja rezultatul unui referendum pentru reducerea numărului de parlamentari. De ce ne prefacem că am uitat de el și nu respectăm voința poporului? Ce încredere să mai aibă românii în politicieni? Eu voi vota contra *Unirii declarative* dacă nu respectăm referendumul pentru reducerea numărului de parlamentari cu pensiile lor speciale cu tot.

De ce să chinuim populația României Reîntregite cu o perimată suprastructură birocratică? În bulionul birocrăției excesive clocește corupția care agravează procesul degenerării. Eu, de exemplu, nu am dorit să am de a face cu Republica Moldova. Explic: la Chișinău există două mari personalități: Eugen Doga și Vladimir Beșleagă. Domnii sunt născuși în stânga Nistrului. Cum să le reproșeze cineva că nu și-au luat cetățenia Republicii Moldovenești Nistrene? Să-i întreb pe ei de ce nu trăiesc la Tiraspol, cum mă blamează unii pe mine că de ce nu am rămas la Chișinău? Eu m-am născut în România. Pe mine mă preocupă destinul românilor din tot spațiul ex-sovietic. Dar nu mă interesează Приднестровская Молдавская Республика cu capitala la Tiraspol. Nu am investit careva speranțe în cele șase județe basarabene ciopârțite, denumite fraudulos și impropriu Republica Moldova cu capitala la Chișinău. Și mă amuză pretenția de Republică Găgăuză având capitala în centrul raional sovietic Comrat. Toate aceste *Nomina odiosa* vor dispărea...

România a comis o gravă eroare strategică recunoscând prima independența fostei Republici Sovietice Socialiste Moldova, care a devenit „Moldova”. E suficient să urmărești doar

Cetatea Cavalerilor

2023 –ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

www.moldoveni.md ca să-ți dai seama de nocivitatea uzurpării termenul „Moldova”. Însă Grecia a procedat corect în disputa cu fosta Republică Socialistă Macedonia numind-o „Republica Skopje”. Și a insistat ca țara să-și schimbe numele, deoarece una dintre părțile Greciei se numește Macedonia. În 2019, numele statului a fost schimbat oficial în Macedonia de Nord.

Eu nu mai sunt un militant unionist tradițional... Astăzi, în viziunea mea, Unionismul este un fenomen panromânesc; el nu are culoare politică, nu este de dreapta sau de stânga (liberal sau conservator, comunist sau fascist); el nu poate fi monopolizat de vreuna dintre numeroasele religii existente. Unionismul românilor reprezintă: o enigmă istorică și lingvistică; un sistem de cugetare și meditație; un ansamblu de evocări și practici; un cod comportamental *sui generis*; memoria generațiilor de eroi români; calea noastră de la vis la realitate. Unionismul nostru este un drept natural al traco-geto-dacilor de *a fi* în spațiul lor ancestral: în Carpați, la Nistru, la Tisa, la Dunăre și la Marea Getică... Eu nu am decât cetățenie română. Cuget și acționez ca și cum Patria mea România ar fi reîntregită *de jure și de facto!*